

Primož Suhodolčan
Ilustriral Matej de Cecco

PRIMOŽ IN BAJK

Neverjetna dirka

Primož Roglič
Resnična pravljica

DZS

Primož Roglič bo svoj del izkupička od slikanice namenil Fundaciji Primoža Rogliča, ki podpira mlade kolesarje in druge športnike na poti pri doseganju njihovih ciljev.

DIVIZIJA ZALOŽNIŠTEV
IZOBRAŽEVALNO ZALOŽNIŠTVO
<http://www.dzs.si>
e-pošta: info.narocila@dzs.si
tel. št.: 01/ 30 69 825

©DZS, založništvo in trgovina, d. d., 2021. Vse pravice pridržane.

Brez pisnega dovoljenja DZS je prepovedano reproduciranje, distribuiranje, dajanje v najem, javna priobčitev, dajanje na voljo javnosti (internet), predelava ali vsaka druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnem koli obsegu ali postopku, vključno s fotokopiranjem, tiskanjem ali shranitvijo v elektronski obliki. Odstranitev tega podatka je kazniva.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-32
087.5

SUHODOLČAN, Primož

Primož in Bajk : neverjetna dirka : Primož Roglič, resnična pravljica / Primož Suhodolčan ; ilustriral Matej de Cecco. - 1. izd., 1. natis, dotis. - Ljubljana : DZS, 2021

ISBN 978-961-02-1055-9
COBISS.SI-ID 83065347

PREDGOVOR

Ob nastajanju te knjige sem se tudi sam spomnil svojih brezskrbnih otroških dni in zdaj imam to čast, da za svojo resnično pravljico pišem predgovor za vas, dragi bralci. Veseli me, da je moja športna pot dobila takšno obliko, in zelo sem hvaležen, da lahko živim svojo pravljico.

Šport je izoblikoval moje življenje, čeprav – veste, nisem si od nekdaj želel postati kolesar. Sanjal sem o tem, da bi letel po zraku. Večino svojega otroštva sem preživel na smučarskih skakalnicah – tam sem letel s smučmi. Če vemo, da so smučarski skoki zelo priljubljen šport v zasavski dolini, moj dom pa je le streljaj proč od skakalnice, ta izbira ni nič čudnega.

Čez nekaj časa so se moje želje spremenile. Želel sem postati kolesar. Nisem takoj zmagoval, kje pa, pot do zmag je bila dolga in zelo naporna, z veliko odrekamj, padcev in vprašanj, ki so se mi porajala po glavi. Po isti poti hodim še danes. Večkrat sem se spraševal, ali je bila moja odločitev pravilna.

Naučil sem se ogromno, in učne ure včasih še zdaleč niso bile tako prijetne kot v šoli. Naučil sem se, da moraš biti v življenju zelo pogumen, brez strahu pred neuspehom. Naučil sem se, da so odločitve, ki jih sprejmemo, vedno pravilne in da je potrebno vedno vztrajati do konca, čeprav morda ni vse tako, kot smo si zamislili. Naučil sem se tudi, da si lahko vedno zadovoljen s sabo, če si le pošten pri svojem početju in se vedno trudiš po svojih najboljših močeh.

Zakaj vas želim povabiti v šport? Ker je šport odlična popotnica za življenje ter ena najlepših iger, kar jih pozna svet. Veste, nikoli niso samo zmage, veliko je tudi padcev. Padci v športu nas pripravijo, da se lažje spopadamo s stvarmi, ki nam jih prinese življenje. Tudi te je potrebno sprejemati z dvignjeno glavo, brez sramu, ker so, tako kot lepi trenutki, le del življenja.

Predvsem pa je vaše kolo lahko krasen prijatelj pri dogodivščinah. Kolo je prvo, ki vam omogoči svobodo – peljati se v šolo s kolesom ali po kruh v trgovino je posebno fantastičen občutek, kajne? Vendar ne pozabite, da kolesarji na cesti nismo sami, temveč smo celo med najbolj ranljivimi.

Zato je zelo pomembno, da smo na cesti pozorni in previdni, da upoštevamo cestno prometne predpise in da vedno (ampak res vedno) na glavi nosimo čelado! Zelo vesel bom, če se boste zaradi te knjige večkrat zavihteli na kolo.

Za konec bi vam rad zaupal še nekaj – karkoli v življenju počnete, počnite to z navdušenjem, veseljem in nasmehom na obrazu. Samo če rad delaš tisto, kar si izbral, si lahko zadovoljen, in le tako pridejo tudi uspehi.

Se vidimo na kolesu,

Pred vami je zgodba, ki je še nikoli ni bilo in je nikoli več ne bo.
Česa takšnega si prav nihče ne bi znal izmisliti.
No, poskusil bi že lahko, vendar – kdo bi mu pa verjel? Kaj takega se lahko
zgodí samo v resnični pravljici.

Primož je fant, kakršnega lahko srečate v vsaki sosednji ulici. Če ste kdaj
videli živahnega in neustrašnega dečka tekati okrog vogalov, potem ga
zagotovo poznate.

Ko se je postavil pred vhodna vrata, se je najprej zazrl v svoje noge in jih
vprašal: »Kam gremo danes?«

Tako so noge takoj vedele, da danes ne bo počitka. Četudi bi se
zmrdovale, bi Primož takoj dodal: »Dajte, no, saj je samo en krog ...«
Nogam ni preostalo drugega, kot da so šle, kamor je Primož želel. Lahko
bi rekli, da se je svet pri njem vrtel tako, kot je ukazala glava in kamor so
ga nesle noge.

»Le kaj bo iz tega fanta?« so se spraševali.

Na to vprašanje ni znal odgovoriti nihče. Celo Primožu se niti sanjalo ni, kaj bo, ko bo velik. Vedel pa je, da kadar glava in noge delajo skupaj, je to najboljše, kar se ti lahko zgodi. Prepričan je bil, da je to enako kot sladoled, oblit s čokolado. Saj veste, sladoled so noge, čokolada je glava. Vsakdo pa ve, da je oboje skupaj velika čarovnija.

Ob večerih so njegove misli kar divjale: »Kaj, če bi bil jutri tekač?

Noge in glava! Smučarski skakalec? Noge in glava! Nogometaš? Noge in glava!« Ko je zjutraj vstal, je takoj vedel, da mora uporabiti oboje.

»Dajmo, noge, nogavice gor! Glava, ti pa zobe umiti!«

Takoj ko je posijalo sonce, se je tudi njemu posvetilo.

»Kaj, če bi bil danes skakalec z veje na vejo?« se je vprašal.

Kaj? Z veje na vejo?! Zakaj pa ne? Saj to ni nič takšnega.

Za tiste, ki še ne veste, tudi to je šport. Šport za hrabre!

Ko se je tako zadovoljno gugal na veji oreha, mu je mama zaklicala:

»Primož, pridi dol!«

Že od nekdaj je vedela, da ga takrat, ko dobi veselje, tudi po tri dni ne bodo dobili z drevesa.

»Ne še,« je odgovoril. »Vidiš, kako plezam? Poglej tole!«

Zavihtel se je, se odrinil in lahkotno pristal na drugi veji. »Ti naberem še kaj orehov za potico?« je nagajivo vprašal. »Seveda lahko,« se je zasmejala mama. »Potem pa pridi, ko boš imel čas. Ali pa ko boš lačen.« Primož pa ni imel niti malo časa in tudi lačen še ni bil. Ko je nehal plezati, se je spustil na tla in začel poskakovati. Ko je nehal poskakovati, je začel tekati. Ko je nehal tekati, je začel drveti. Ko je nehal drveti – no, potem pa je postal lačen.

*Pred vami je zgodba, ki je še nikoli ni bilo in je nikoli več ne bo.
Česa takšnega si prav nihče ne bi znal izmisliti.*

Neustrašni Primož in njegovo prvo kolo Bajk sta neločljiva, dokler dečka ne premami čar letenja na smučarski skakalnici. Ko pristane na trdih tleh, v kleti spet poišče svojega starega prijatelja in kot prava ekipa se pomerita z močnejšimi, vrhunsko opremljenimi kolesarji. Bosta njuna požrtvovalnost in pogum dovolj, da prva prideta na cilj?

